

DECIZIA nr. 60 din 2012
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. .../2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. .../2012, asupra contestației formulate de **SC X SRL** – CIF RO ..., cu sediul în ..., Str. ..., Nr. ..., Județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr.F-HR-.../2012 și împotriva Raportului de inspecție fiscală nr.F-HR-.../2012, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin care s-a stabilit obligații fiscale de plată în suma totală de ... lei, reprezentând:

- ... lei taxa pe valoarea adăugată,
- ... lei majorări de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita, înregistrată sub nr. .../2012, solicită anularea actelor contestate ca neîntemeiate și nelegale, invocând următoarele motive:

Societatea contestatară precizează, că în fapt, pentru perioada verificată iulie - decembrie 2010, organul de control a stabilit că baza de impunere se modifică cu suma de ... lei, iar TVA în sumă de ... lei nu se justifică la rambursare și societatea are de plată TVA suplimentar în sumă totală de ... lei, precum și accesorii aferente de ... lei, organele de control fiscal invocând prevederile art.21 alin.4 lit.m din Legea nr.571/2003 cu modificările ulterioare raportate la art.9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005.

Organele de control nu a admis TVA aferentă serviciilor prestate de SC Y SRL și SC Z SRL în sumă totală de ... lei, reprezentând lucrările de consolidare, reacoperire hala de producție, reparații acoperiș și lambriu acoperiș. S-a concluzionat că deși există contracte comerciale încheiate cu societăți respective, datorită faptului că acestea nu au ca obiect de activitate operațiuni de consolidare și reacoperire acoperiș și din declarațiile depuse nu rezultă că acestea au angajați, nu este dovedit necesitatea efectuării lucrării, ca urmare nu se justifică deductibilitatea TVA-ului aferent.

Contestatară consideră că cele stabilite de organele de control sunt neîntemeiate, arătând că are ca obiect de activitate fabricarea altor produse din lemn, fabricarea articolelor din plută, paie și alte materiale vegetale împletită și își desfășoară activitatea în hala de producție situată în ..., str. ..., nr. ... Totodată susține că lucrările evidențiate au fost necesare pentru desfășurarea activității, din cauza că activitatea se desfășoară în hala de producție pentru care s-au efectuat lucrările, pentru care fiind încheiate contracte cu SC Y SRL și SC Z SRL, deci este justificată prestarea serviciilor.

În concluzie firma contestatară arată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 145 și 155 din Codul fiscal, expres prevăzute pentru deductibilitatea TVA și ca atare consideră că este îndreptățită la deducerea TVA.

II. Activitatea de Inspecție Fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-HR .../2012, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate nr. F-HR .../2012, au constatat următoarele:

Perioada verificata 01.07.2010 - 31.12.2010.

Inspecția fiscală s-a efectuat în vederea verificării sumei negative a TVA, solicitată la rambursare cu control anticipat, în valoare de ... lei, rezultată din decontul de TVA nr. .../2011, care a fost soluționat astfel:

- TVA solicitat la rambursare ... lei
- TVA aprobat la rambursare 0 lei
- TVA respins la rambursare ... lei
- TVA stabilit suplimentar și rămas de plată ... lei

Taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare în sumă de ... lei, respectiv stabilită suplimentar și rămas de plată în sumă de ... lei rezultă prin faptul că organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere TVA în suma totală de ... lei aferent facturilor emise de SC Y SRL și SC Z SRL, în valoare totală de ... lei, reprezentând lucrări de consolidare, reacoperire și reparații acoperiș și lucrări de amenajare teren, pe motiv că, contribuabilul a prezentat contractele făcute cu aceste societăți, dar nu a putut justifica prestarea efectivă a lucrărilor cu situații de lucrări.

Totodată, organele de inspecție au mai constatat, din datele existente la ORC Harghita, că Y SRL nu are în sfera de activitate din statut activitatea de lucrări de consolidare și reacoperire acoperiș sau reparații de acoperiș, iar din declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat depusă pe septembrie 2010 și decembrie 2010, rezultă că societatea nu are personal angajat, deci nu avea cu cine să efectueze aceste lucrări.

Organul de inspecție fiscală a mai precizat, că din declarația informativă 394 privind livrările și achizițiile efectuate pe teritoriul național în semestrul II 2010, rezultă că SC Y SRL a efectuat achiziții de bunuri și servicii de la W1 SRL, SC W2 SRL, SC W3 SRL și SC W4 SRL. Toți acești furnizori au ori același administrator, ori au sediul social la aceeași adresă, organul de control precizând că pentru firmele SC W3 SRL și SC W4 SRL au și fost întocmite sesizări penale cu privire la tranzacțiile efectuate.

Organul de inspecție fiscală prin actele de control încheiate apreciază, că din punct de vedere fiscal toate tranzacțiile efectuate sunt înregistrate în evidența contabilă, inclusiv veniturile aferente la fiecare furnizor în parte, dar are suspiciunea asupra existenței unor operațiuni care în fapt nu au existat (tranzacțiile efectuându-se doar pe hârtie), având ca rezultat obținerea fără drept a unor sume cu titlu de rambursări de la bugetul statului. Motiv pentru care, prin adresa nr. .../2012 Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice Harghita, a înaintat sesizarea penală către Parchetul de pe lângă Judecătoria ... în privința unor tranzacții evidențiate în evidența contabilă de SC X SRL, în conformitate cu Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, disimularea realității prin crearea aparenței existenței unor operațiuni care nu există este o operațiune fictivă și conform art.9 alin (1) lit. c, constituie infracțiune de evaziune fiscală „evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la baza operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive”

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se reține:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care Activitatea de Inspecție Fiscală a înaintat Parchetului de pe lângă Judecătoria ... sesizarea penală înregistrată sub nr. .../2012 asupra aspectelor consemnate în Decizia de impunere nr. F-HR-.../2012, pentru a

se stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală.

În fapt, în urma inspecției fiscale parțiale, organul de inspecție fiscală nu a admis la deducere TVA aferent lucrărilor achiziționate de la SC Y SRL, CUI RO... și SC Z SRL CUI RO ..., întrucât organul fiscal are suspiciunea existenței unor operațiuni fictive, care în fapt nu au existat, considerând că tranzacțiile au fost efectuate doar pe hârtie.

Prin adresa nr. .../2012 Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice Harghita, a înaintat sesizarea penală către Parchetul de pe lângă Judecătoria ... în privința tranzacțiilor evidențiate în evidența contabilă cu SC Y SRL, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin (1) lit. c, din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În drept, art.214 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, precizează:

“Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]”

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare, **contestate**, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că, în cauză, se ridică problema realității operațiunilor economice desfășurate având în vedere că organele abilitate au suspiciuni asupra existenței unor operațiuni care în fapt nu au existat (tranzacțiile efectuându-se doar pe documente), având ca rezultat obținerea fără drept a unor sume cu titlu de rambursări de la bugetul consolidat al statului.

Se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii **sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni**, iar, pe de altă parte, **soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.**

Totodată, precizăm că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183 (1) lit a), devenind art. 214 (1), lit a), după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că **“întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin (2), din Codul de Procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”**

Având în vedere că faptele constatate fac obiectul sesizării penale nr. .../2012, organele abilitate prin lege urmând să se pronunțe asupra existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii, se reține că Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor nu se poate pronunța asupra fondului cauzei până la soluționarea definitivă a laturii penale.

Astfel, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere principiul de drept “penalul ține în loc civilul” precum și faptul că în speță operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema realității acestora.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latură penală, se va suspenda soluționarea contestației împotriva Deciziei de impunere nr.F-HR .../2012 privind SC X SRL, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, care precizează:“[...] (3) *Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea[...]*”.

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală, cu caracter definitiv, procedura administrativă va fi reluată în condițiile legii, în cadrul căreia se va pronunța și asupra celorlalte aspecte indirecte.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 206, art. 209, art. 214 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

Suspendarea soluționării contestației împotriva Deciziei de impunere nr.F-HR .../2012 pentru suma totală de ... lei, procedura

administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,